

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO

REDACCIO

LIBRERIA ESPANYOLA,

Rambal del mitj, 20.

BARCELONA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

TEATRO—INFANTIL.

GENT QUE TORNA A FER SOROLL.

PARIN LA MA.

Las Corts están reunidas, ja delibreran, ja fan lleys, ja treballan, ja donan disgustos a n' en Cánovas y ja li fan guanyar també totas las votacions. ¡Aleluya!

Fins are hém estat bè; pero lo bè qu' hem estat fins are no significa res vist lo bè qu' estarem d' aquí en avant.

Preparinse a disfrutar, preparinse a ser felissos, preparinse a arribar a las antesalas del Cel.

¡Y qui'n dupta, borraros. quin dup-ta! Las Corts que en son primer antuvi van fernos present de la confirmació resolta y eterna del govern de 'n Cánovas, las Corts que van regalarnos uns presupuestos que 'ns escorran la butxaca, com si la butxaca fós un floronco, ab tot lo sèu séquit de sellos de pau y de guerra y de ventas, y ab consums de totas menas; las Corts que per postres de tanta ditxa varen donarnos una Constitució, per que l' oressim, perque la vritat es que ningú en aquestas horas, l' ha tastada encare, aquestas Corts per forsa han de continuar interessantse fins al cap-de-munt per la nostra felicitat.

Veyám lo que teniam y lo que poden darnos.

Teniam una Constitució suspesa, lo mateix que la Campana, quinze dias endarrera.

Teniam un govern superior a totas las lleys, facultat per prescindir de totas, amo de tots nosaltres.

Teniam Ceuta plé de ciutadans pacífics y las Marianas pobladas de infelissos.

Teniam la premsa, premsada, muda, cadavérica.

Teniam pelegrins a Roma y protestants al subterrani.

Teniam, ó millor no teniam ni'l dret de associació, ni'l dret de petició ni'l dret de reunió.

Teniam ajuntaments y diputacions de real ordre, com si diguessim de luxo ó de las festas.

Y finalment.... teniam gana.

Are aixó ja s' ha acabat.

Are vè en Cánovas, se presenta a las Corts vestit de gran uniforme perque las sevas paraulas fassin mes efecte, recordantse tal vegada de que may un ensaig en que 'ls actors vesteixen com per anar pel carrer, fá l' efecte de una comedia ben vestida, y en Cánovas nos diu:

«Callin los mal-parlats: lo que 'l govern ha fet fins are no ha sigut exercir la dictadura: la dictadura es un' altra cosa: lo govern s' ha limitat a governar ab las garantias suspesas; y d' aquí endavant ni siquiera aixís governará. Donéuli lleys orgánicas y governará ab la ley a la ma.»

Y la majoria diu: «tindrás lleys orgánicas y governa.»

¡Lleys orgánicas! ¿Saben vostés qué son las lleys orgánicas?

Donchs escoltin.

A un home maula, cansoner, matalascallando, se l' hi acostuma a dir «¡Vaya quin' orga!»

¿Es vritat? Sí

Donchs apliquin la definició a las lleys orgánicas, y entenderán la musica.

La Constitució diu: «Cap espanyol ni estrangeiro podrá ser detingut.»

Aixó per sí sol es molt poch explícit y es necessari que vinga la ley orgánica a explicarho.

La ley orgánica vindrá y dirá:

«Quan lo govern consideri necessari agafar a un espanyol ó estrangeiro, l' agafará, 'l durá al Pati de la Gardunya, y l' hi dirá:—Com que vosté no pot ser detingut, aquí 'l deixo, passéjis.»

La Constitució diu: «Ningú podrá entrar en lo domicili de un espanyol ó estrangeiro.»

La ley orgánica dirá: «Ningú podrá entrarhi pel balcó ni per la finestra: are per la porta sí, y si no responen, tirarla a terra.»

La Constitució diu: «Ningú será molestado en territori espanyol, per las sevas opiniones religiosas.»

La ley orgánica dirá: «Pero al espanyol que espresí opiniones religiosas que no sigan católicas, castanya y muixoní.»

STATLIAUTCA

Y aném al capítol dels drets.

Diu la Constitució: «Tot espanyol t' el dret d' emitir sas ideas y opiniones, ja siga de paraula, ja per escrit.»

Y dirá la ley orgánica: «S' enten, las ideas y opiniones favorables al govern.»

Anyadeix la constitució: «T' el dret de reunirse pacíficament.»

Y la ley orgánica dirá: «A fi de que 'l govern ajudi en la práctica del dret de reunió, podrá reunir als espanyols que vulga a Ceuta, Fernando Poo, las Filipinas, las Marianas, etc. etc.»

Y segueix dihent la Constitució: «Tot espanyol podrá associarse pels fins de la vida humana.»

Y seguirá dihent la ley orgánica: «Podrá associarse fentse soldat ó entrant en alguna confrería. Res de milicia ni res de club.»

Y termina la constitució: «T' tot espanyol lo dret de petició.»

¡Dret de petició! ¿Y qué dimontri hem de demanar, després que 'ns donan tantas cosas?

Veyám la ley orgánica: «Tot espanyol, quan no tinga qué menjar, podrá demanar caritat.»

Una cosa aixís vindrán a ser las lleys orgánicas que aquestas Corts poden donarnos.

Quan las tinguém, ja no 'ns faltará res. Lo govern acusat are de dictador, podrá dir ab véu alta que governa ab la ley a la ma.

Fins are 'ns pegava ab lo puny: are 'ns pagarà ab l' espasa de la ley.

Vostés dirán, tal vegada:—Bè y ¿qué haurém guanyat ab tot aixó? Al cap de vall, tot es rebre.

Ja veuran, no sigan impacients y fassin bondat, que si son bons minyons, en Cánovas los dará un babó y las Corts un altre.

P. K.

Ab lo titol de «Lo Barber del Portal nou» ha sortit la primera part de una parodia bastant aixerida del popular «Barberillo de Lavapiés.»

Si 'l veuhen per alguna llibreria, ja poden dexarhi afeitar sense cuidado.

Ja saben lo de D.ª Baldomera de Madrid. Oh, de segur; no 'u dupto.

L' hi portan un xavo y al cap de l' any los torna un duro.

Lo govern ho consent.

¿Y no s' avergonyeix aquest ministre de Hisenda que no pot pagar 'ls cupons?

Espanya es, segons dihuen, la nació que ha enviat més pelegrins a Roma.

(Manifestació religiosa.)

També durant la guerra civil, es la nació en que l' absolutisme ha presentat major número de bandolers célebres.

(Manifestació guerrera.)

Com aixis mateix es lo país que confia més suma de milions a Donya Baldomera.

(Manifestació económica.)

Y diguin: ¿no es vritat que en una terra en que tot se manifesta d' aquest mode, n' hi ha per sucarhi pá?

La segona sessió del Congrés vá ser descolorida, pobre, faltada d' assistencia, pàlida y migraada.

Se discutia una de las lleys orgánicas.

Y deya un agricultor:

—Arbre que neix tan raquílich, no posará gran arrels.

Durant lo pasat mes d' octubre, 18 periódichs han pagat lo pato.

Una dotzena y mitja, com si fossin estras.

La situació conservadora menja bè.

Los centitucionals per forsa tenen fa temps de haverse convensut de que no 'ls hi volen.

Tan es que risquin com que rasquin.

Lo camí del poder te centinellas armadas ab la consigna de no deixar passar a ningú.

¿Voldrán encare la constitució del 76?

«...Entre nosaltres lo qui no mana té de conspirar.»

«...Al dia següent de descubrirse una (conspiració) ja comensa a amanirse'n un' altra, y lo passat, passat, pero no aixís lo futur plé de duptes y de obscuritats.»

«... Ignorém si 'ns despertarem al estrópit de tiros y de vociferacions, si 'ls conspiradors per una casualitat arriban a lograr las seus intents, com si per casualitat també no 'ls logran.»

«...¿Y hem de seguir sempre d' aquest modo?»

Tot aixó ho diu lo Diari de 'n Brusi.

Los recomaném l' obra que 's ven a can Lopez, titolada: «Un obrero en Fairmount Park.»

Es una descripció del' Exposició de Filadelfia, escrita ab gran coneixement de las arts industrials, per l' ilustringat obrer D. Joseph Roca y Galés.

Lo llibre honra a la classe obrera de Catalunya.

En Patiño, prés: en Merelo, prés; en Mariné, prés: en Villacampa, prés, etc. etc.

Y en Moriones, a Filipinas.

Ey! A Filipinas, de capitá general.

PLOMA, TINTER Y PAPER.

FAULA.

Una hermosa ploma de oca
Y una fulla de paper
Teniam feyna no poca
Enaltint lo seu valer.

Deya la ploma:—Jo só
La palanca del progrès;
Sense mí la ilustració
Y 'l talent no foran res.

Lo plan no s' esplicaria
Faltant jo dels grans invents,
Ni l' home sabi podria
Estampar sos pensaments.

L' ànima del mon, la gloria
Jo só y la immortalitat,
Jo eterniso la memoria
De tota la humanitat.

La mèva missió es tan alta
Que á etéreas regions me dú,
Faltant jo, tot lo bè falta...
Qui mes gran que jo? Ningú!

Lo paper deya:—No cridis
Ploma, no te alabis tant,
Que es molt just que no m' olvidis...
Jo com tu també so gran.

Pel sorram de la ignorancia
Se trobaria atascat
Lo progrès, si jo ab constancia
Nou impuls no li hagués dat.

Si 'l saber sobre mi gravas,
Jo guardo lo que has escrit;
Tu escrivint ta missió acabas,
Jo may la dono al olvit.

Pèl pogrés tant d' amor sento
Que á etéreas regions me dú,
Puig primer morir consento
Que esborrar lo que has fet tu.

Per mí no 's pert la memoria
Dels sigles: jo só 'l progrès,
Jo só la vida, la gloria,
Qui mes gran que jo? cap mes.

Un tinter foll de sentirlos
Lo vá interrompre á la fi:
—Digueume ignorants, vá dirlos
Que fariau sense mí?

Tal vegada perque só
Negre y lleig m' heu olvidat:
¿No só tant útil per xó
Com vosaltres que heu parlat?

Es negre ma sanch y pinta
Ab vius colors lo progrès,
Que fariau sense tinta?
No podriau pas fer res.

També tinch la mèva part,
Alabarme també puch,
Puig si vosaltres sou l' art
Que fariau sense such?

La ploma y tinter callaren
tant punt lo tinté ha parlat,
Y ab lo cap baix s' hi acostaren
Murmurant:—Ha dit vritat.

La ploma es la classe noble,
lo papé 'ls que tenen l' or,
y 'l tinter lo pobre poble
que 'ls dona la sanch del cor.

BALDIRI CANDELAS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

En Leon y Castillo, per ser lo primer dia de las Corts ha clavat una pirrada al govern, que l' ha deixat per portas.
Pèl moment regoneixem que 'l diputat de l'

En Cánovas en la reunió preparatoria de las Corts vá venirnos á dir qu' ell governaria sempre.
No tenia necessitat de dirho.
Massa que 'u sabiam.

Al arripar los pelegrins á Vich vá cantar-se 'l Te-Deum.
Quan se firma la pau, lo bisbe de Vich vá negarse á cantarho.

Consigno 'l fet y no faig comentaris, no fos cas que 'l Sr. Fiscal d' imprenta fes una barrabassada.

La diputació foral de Vizcaya, tractava dias endarrera de fer jurar los fueros al governador de la provincia.

Al governador vá pujarli la mosca al nas y vá disoldre la diputació foral.
Are bè, sí, com tothom ho esperava, s' haguessen suprimit los fueros vascongats ¿hauria passat aixó?

Per mí, no.

Lo respectabilíssim bisbe Caixal ha demanat permís al govern per tornar á la seva diócesis.

Mal fet: un ilustríssim no 's rebaixa tant.
¿Bè prou que 'l govern hauria anat á buscarlo, de genollons y tot!

TRENCA CAPS.

Dos teatros s' han obert que ofereixen verdaderas novédats: lo Principal y 'l Circo.

Lo primer nos dona á coneixe una companyia de zarzuela italiana, qual género no s' havia vist encare á Barcelona.

Si hém de dir la vritat, los sarsuelistas espanyols hi tenen que aprendre. Treballan ab un ajust, ab una perfecció y ab una riquesa de detalls, que 'l públich ab tot y que parlan italiá no pert una paraula de la representació.

Y vels' hi aquí un miracle, com aquell dels pelegrins que deya 'l Brusi, que tots van entendre al Papa parlant en italiá.

¿Volen saber lo títol?

«Lo triunfo de 'n Cánovas.»
La danesa mes maca podria representar la revolució vensuda; la més lletja, la situació actual; la que té las quas mes llargas, la lley d' imprenta, etc. etc. etc.

En Cánovas podria estar..... No vull dirho.

Lo únich que diré es que las danesas tindrian grans aplausos.

oposició tè no més que ab lo nom, l' escut d' Espanya.
Ah, després, ¿sápigam qu' es fill de Canarias, y está clar, refila que ni un canari.

Lo vi vá á dotze y es dolent.
Ab aixó dels consums que voleu que siga!
Res: en Cánovas no está per bromas.
Lo vi vá car perque no vol que un dia entusiasmat, brindem á la seva salut.

L' oli 'l mateix que 'l vi: car y dolent.
També en Cánovas té una idea sobre 'l particular.
¿Com qu' es tant modest, desitja que no tinguem oli per encendre un gresol, ni siquiera 'l dia en que salvi á la pátria pronunciant un d' aquells discursarros, ó descubrint alguna conspiració.

Al contestar en Cánovas á n' en Leon y Castillo vá estar desgraciat.
Fins la majoria després de las vacaciones feya vacinas.
En Cánovas progressa visiblement.
Ja casi al enrahonar ha fa tan bé com al gobernar.

Ha arribat un gegant á Barcelona.
S' ensenya á un tant l' entrada.
Ja 'ls dich jó que á Espanya, ahont hi abundan tant los pigmeos, un gegant aixís es una estranyesa.

¿Volen saber lo que passa pèl mon?
Com que 'ls periódichs no poden dir res, y no hi ha més medi que llegir los ministerials, llegim-los; pero entenguinlo tot al revés de que 'u diuen.
Are com are es l' única manera de saber alguna cosa.

Medi de curar als paralítichs.
Agafan un paralítich, l' hi confian una taseria, una administració de loterias ó qualsevol empleo d' aquests en que 's remenan quartos, y si al cap de un mes no han fugit ell y 'ls diners, será un home honrat ó un tonto que no vol curarse.

Catorze ó quinze homes varen cometre un robo considerable en una casa de camp de prop de Tarrassa.
Los presos no han fugit de la presó, perque encare no 'ls han agafat.

Un taberner á un parroquí:
—Ja sabs Biel que 'l vi vá á dotze:
—Donchs no me 'n mesuris, que ab dirrho no més, ja 'm donas un mal trago.

Los músichs de Barcelona tractan d' establir un Conservatori.
Sempre es millor un conservatori que un govern conservador.

Res hi ha tant bonich al mon com lo Sr. Posada Herrera.
Tothom lo busca, tothom lo solicita; los partits de la situació semblan viatjers cansats buscant posada.
Y D. Joseph fá la rialleta á tots y no vol comprometes.
La seva es una posada ahont s' hi donan més cumpliments y saludos que bons plats.

La España, periódich madur, molt amich de las personas religiosas diu que al pas ab que

aném no tardarém molt en llegir que Mossen A ó Mossen B ha dirigit una sollicitud á la societat protectora dels animals ó plantas, demanantli que s' digni contar-lo entre 'ls seus protegits. Aixó no 'u dich jó; Deu me 'n guard'. Aixó ho diu l' *Espana*, periódich madur y molt amic de las personas religiosas.

L' ajuntament, ha decidit adornar la cascada del Parque ab estátuas degudas á escultors catalans.

Per are sabém que hi haurá Naptuno. Y ab aquest ja serán quatre los Neptunos de Barcelona.

Preguin al deü de las ayguas que continga á la riera de 'n Malla, quan á aquesta senyora l' hi vingan ganas de passejarse per la Rambla.

Destinats á la mateixa cascada, ha encarregat l' Ajuntament á varios escultors que l' hi fassan varios noys.

Conversa cullida en la Boqueria:
—¿Qué no 'u véu Sra. Tuyas? Quins preus, santa cristiana!

—No me 'n parli Sra. Mercé: are mateix acabo de comprar un parell d' ous que semblan de celom, y m' han costat 11 quartos.

—Si fa esgarrifar! Lo vi á dotze, l' oli, haurém de menjar la vianda sense amanir: una col de res me n' han gosat á demanar vuit quartos, de modo que 'ls pobres no sé que menjarem.

—Pero no deyan avants que permor de la guerra 'ls carlins s' ho menjavan? ¿Qué dirán are que no hi ha carlins?

—Miri avants s' ho menjavan los carlins, y are 'ls carlins s' ho menjan ¿qué no véu que 'l govern los ha empleat á tots?

—Donchs digui que 'ls carlins son com los gats, que sempre cauhan de potas.

La Política comparava dias endarrera la nova legislatura ab una corrida de toros.

Deya que 'n Cánovas despatxaria al toro constitucional ó al toro democrátich á *volapí* ó *recibido*, segons los cassos.

Quidado Sr. Cánovas: per més que sábiga manejar la muleta, més ne savia 'l Tato, y vá venir un dia que 'l Tato se 'n vá fé una cama.

Ja sabém de que s' ha mort le cardenal Antonelli.

Vá veure 'ls pelegrins espanyols y vá morir de por de que no n' hi anés á Roma un' altra tanda.

A eala Ciutat, en lo despaig de cédulas. Un jove entra en l' oficina y diu:

—Deu los quart. ¿Podrian ferme 'l favor de dirme quina classe de cédula m' correspon?

—¿Qu' es vosté?

Casat, ab sogra y ab cunyada.

—¡Ah! bé: llavors, prénguila com si fós domador de fieras.

CANTARELLAS.

Cantarne trobas de amor
davall ta finestra 'm plau...
No tiris escombrarias
que aquest vespre vinch mudat.

A. DE G.

Per no semblar pelegri
ja 'ls prometo jo desd' are,
no menjá' arrós ab *petainas*
ni may més beure ab *carbassa*.

F. LL. Y B.

CUENTOS

Un vell molt vell, molt vell vá casarse ab una noya jove, molt jove.

Al cap de un any era papá de una agraciada criatura.

Al ensenyarla als amichs l' hi queya la baba, exclamant:

—¿Qué soch felis! ¿No es veritat que aquest ángel de Deu se 'm sembla d' alló més?

—Efectivament, exclamá un séu company, molt de la broma: se 't sembla molt, ni tú ni la criatura teniu dents.

En una platxa en que 's banyavan uns soldats, preguntá un cabo á un sargento:

—Sargento: ¿sabéu si aquí correm perill de negarnos?

—Negarse? Sense permís del coronel aquí no 's nega ningú, baix la pena de quinze dias d' arrest.

Un usurer se confessava y 'l confés l' hi deya:

—L' interés més alt á que pot deixarse 'l diner es á un 5 per cent: tot lo més á un 6. Pensi germá, qu' encare que com á home 'us enriqueui, la vostra animeta s' empobreix. Deu, qu' está allá dalt, tot ho véu y tot ho té present.

—Llavors ja estich salvat; respon l' usurer exhalant un sospir contingut. Jo no deixo diners, perque no puch deixarlos, á menos de un 9 per cent. Are bé un 9 vist desde 'l cel, es un 6. Aixís guanyo 'l que vull y 'm salvo.

En una barraca de bany un jove vá invadir la platxa destinada á las donas.

—Aixís gosa á presentarse davant de las senyoras, vá dirli una viuda indignada?

—Dispensi, respongué 'l nadador: un caballer, davant de una dama, s' hi presenta sempre descubert.

EPIGRAMAS

Diu una mare á sa filla:

—No 't casis ab militar;
si bé enamora 'l seu trajo
son molt falsos é inconstants.

Y la noya com ferida

á sa mare contestá:

—No tinga por, que si 'm caso
sols será ab un general.

F. R. Y G.

Lo tronat Sr. Tomás
que tot l' any se fastidiava,
—No se que ferme, esclamava
l' altre dia al meu detrás.

Y jo veyent sa livita

vaig dirli acostantmhi prom:

—Fassis fé un liviton nou,
que bé prou que 'l necessita.

F. R. Y G.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Avants d' entrar en detalls, devem donar las gracias á tots los qui per cartas nos han enviat lo pésam per lo accident que sufrí *La Campana*. En la impossibilitat de respondre particularment ab una frase carinyosa á las frases de carinyo que 'ns han dirigit, ho fem en conjunt y en lo lloch prebent d' aquesta secció.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Sipari, J. E. P., Valentí Juli-

vert, Tocinayre de Vilanova, Torik Tarragoní, Anton de l' Hostia, y Sasac.

Ciudadá Pintadó de cartas: Hi anirá 'l problema.—Suscriptor barcelonés: Digui al barber que l' hi esquili 'l clatell.—J. S. R.: No mes podrá anarhi 'l quento arreglat.—V. Piera: La carta es bastant fluixa.—Mister Suak: Hi anirá 'l quento.—G. T. y L.: Está bastant bé lo que 'ns envia; pero 'ns he enviat cosas millors y mes oportunas. Treballi y no 's desanimi.—Sasac: Hi anirá la sinonimia.—Anton de l' Hostia: La poesia es forçada: lo demés menos l' endavinalla no 'ns serveix.—Valentí Juli-vert: Hi anirá una cantarella.—Sipari mirarem de complaure'l; lo geroglífich es arreglable.—Ciudadans Cacasenó, Pubilla Benet, J. E. P., Arrima monjas, S de peus, Marqués de la Segarra, Llepacassolas, Broquil bote, Cap de bou, J. P. Malafiet, J. T., Artista pelat, Guerro de Valls, Carmenja, Matasanos, Noy xich, Deuét, P. R. Furnells y Un que ya á peu: Lo que vostés envian no fá per casa.—Ciudadá Perico Matalassé: Mirarem de complaure'l.—Sabir: Hi anirá 'l problema aritmétich.—Embolica tronas: No podem aprofitar mes que un epigrama.—Arneville: Gracias per l' avís.—Mútua unió guerrera: Mirarem de ocuparnos de lo qu' envian.—C. de angunias: Trobém la poesia algo difusa.—Puerto riqueño: L' hi agrahim la generosa idea que 'ns proposa; pero com comendré no podem acceptarla per motius de delicadesa, y perque, encare que no som rics podem passarnos sense aquest sacrifici. De totas maneras, gracias.

SOLUCIONES

A LO INSERTAT EN LA BATALLADA 355.

XARADA 1.ª—*Can-di-da*.

IDEM 2.ª—*Mar-ti-net*.

Han endavinat las dugas solucions los ciutadans Cacasenó, Filla de un dentista, Camats de San Martí, Un tros y mitj de Séneca, J. E. P., Sipari, Smith, Mister Snak, Joseph Vagancia y Estripá quentos: la 1.ª no mes l' han endavinada 'ls ciutadans Pintador de cartas y Pubilla Benet.

TRENCA CAPS.

Real ingrát.

Ab aquestas déu lletras forman una nació.

DOS SABATOTS.

PREGUNTA.

¿Sabrian dirme quin número sempre ha estat moda, encare es moda y sempre será moda?

R. AL NOU.

XARADA

I.

¡Benhaja la primavera!
¡Benhaja lo mes de Maig!
Lo cel hermós y primera!
la bellesa del mon vera!
del sol lo puríssim raig!
Trovas canta l'aucelleta,
escampan perfums las flors,
brilla la *tot*, la violeta
la rosa... la corrent neta...
flors y ausells dihen amora.
Mes enllá, d' N' *hu segona*
s'ouhen las bellas cansons;
sa dollesa al cor ressona,
sa *dos quarta* Deu la dona:
allá'hi escampa sos dons.
D' una *quarta* repetida,
nina, pero celestial,
l'ánima mèva es ferida,
y en eixa estació florida,
m'hi vull casar, tant se val.

LORENS LLUS.

II.

—¿Sabs que diu lo *dos-primera*?

—Lo *dos-hu* no diu *segona*;

mes ser *tot* y tenir dona

la veritat, fá calavera.

XICH DE CA'L LL. DE REUS.

(Las solucions en lo próxim número)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa 16 Barcelona
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mútj.